

Bratia a sestry,

po tom, ako bol Saul pomazaný za kráľa, nasleduje ešte potvrdenie pomocou lósov. Touto metódou napríklad zvolili aj dvanásteho učeníka namiesto Judáša, ktorý sa obesil. Čítame o tom v knihe Skutky apoštolov: „Potom sa modlili takto: Pane, ktorý poznáš srdcia všetkých, Ty nám ukáž, ktorého si si vyvolil z týchto dvoch, aby prevzali túto službu a apoštolstvo, z ktorého vypadol Judáš, aby odišiel na svoje miesto. Nato im dali lósy; a lós padol na Mateja, i bol priradený k jedenástim apoštolom.“(Sk 1, 24-26) Losovanie bolo v dobách biblických len vonkajším formálnym potvrdením už vopred urobeného Božieho rozhodnutia. Boh si vyvolil za kráľa Saula a aj lós postupne po kmeňoch, čel'adiach a rodinách ukázal na Saula.

Keď sa ľudia zhromaždili v Micpe, počuli najprv Božie slovo, ktoré zvestoval Samuel. „Ja som vyviedol Izrael z Egypta a vytrhol som vás z rúk Egyptanov a z moci všetkých kráľovstiev, ktoré vás utláčali.“(18. v.) Skoro tými istými slovami začína aj desať Božích prikázaní. Vyslobodenie z Egypta je významná udalosť a v Starom zákone sa spomína na mnohých miestach. Pán Boh oslobodil svoj ľud z otroctva a vyviedol ich smerom do zaslúbenej zeme. Táto udalosť má význam aj pre nás, pretože je jasnou ukážkou Božej moci. Izraeliti boli vyslobodení z egyptského otroctva. My sme vyslobodení z otroctva hriechu a smrti. Izraeliti boli na ceste do zaslúbenej zeme. My sme na ceste do nebeského kráľovstva. Boh vyslobodzuje a vedie k záchrane. Izraeliti neboli vyslobodení len z moci Egyptanov, ale aj „z moci všetkých kráľovstiev, ktoré ich utláčali.“ Izraeliti boli malý národ a boli obklopení veľkými národmi, ktoré na Izrael útočili, a predsa Boh viackrát dokázal svoju moc, keď ich nenechal v moci nepriateľa.

Boh prináša záchranu aj vtedy, keď ho ľud nepočúva. Dokonca aj vtedy, keď idú voliť kráľa, im najprv znejú slová o Božej moci a milosrdenstve. Potvrdením Božej moci je predivné vyslobodenie z Egypta a z moci iných národov. Až potom počuli Izraelci slová napomenutia, že voľbou kráľa, „zavrhlí svojho Boha, ktorý ich sám vyslobodil zo všetkých ich bied a súžení“. Kým na strane ľudu je hriech, na strane Boha je milosť. Tak tomu bolo vždy a bude tomu tak až do konca sveta. V našich srdciach povstáva veľa hriešnych túžob a Boh namiesto toho, aby nás zavrhol a nanovo stvoril svet, prináša nám záchranu a vedie nás.

Keď lós potvrdil, že kráľom má byť Saul, nevedeli ho nájsť. Až Hospodin im prezradil, že Saul sa ukryl. Saul už bol pomazaný za kráľa a teraz to vyzerá ako by sa zľakol a nechcel prijať zverenú funkciu. Saul zlyháva ešte predtým, ako sa vôbec jeho kraľovanie začalo. Zlyháva hneď dvakrát. Prvé Saulovo zlyhanie spočívalo v tom, že nechcel prijať zodpovednosť a znášať všetko, čo jeho nové postavenie prináša. Strach prijať zodpovednosť vidíme v Biblii na viacerých miestach. Už hneď na začiatku Biblie čítame o tom, čo urobil Adam, keď nepočúvol Božie nariadenie. Adam sa ukryl. Nepočúvol Božie slovo, padol do hriechu a ukryl sa pred Božou tvárou. Alebo sa pozrime na Mojžiša. Keď ho Pán Boh poslal, aby išiel za faraónom, vyhováral sa, že on na to nie je vhodný. Prijatiu Božieho poverenia predchádzala obava.

Myslím si, že to nebol problém iba Saula, Adama alebo Mojžiša. Prijat' zodpovednosť a znášať to, čo je s tým spojené, sa stalo akoby protikladom slobody. V Saulovom srdci mohol byť aj strach či tú novú úlohu zvládne. Tento strach možno poznáme aj my. Keď sme stáli pred nejakou úlohou a najradšej by sme vtedy utiekli a skryli sa niekde, kde sa nás nikto nenájde. Strach prijat' zodpovednosť, strach pred niečim novým, neznámym a možno aj komplikovaným, je, domnievam sa, často prítomný v našich srdciach. Možno tento strach v nás aj niekedy prevládol a my sme zlyhali. Pán Boh si nás povolal a každého poveril rôznymi službami. Keď budeme mať v srdci strach, či to, čím nás Boh poveril, zvládneme, neskrývajte sa, neutekajte, ale povedzte to v modlitbe Bohu. Pán Boh je silný aj tam, kde sme my slabí. Duch Svätý nás vedie, aby sme mohli vykonať to, k čomu nás Pán Boh svojím slovom vedie.

Druhé Saulovo zlyhanie sa opäť týka strachu a tentoraz to bol strach z neprajníkov. Najprv sa bál stať sa kráľom a potom sa bál postaviť tým, ktorí si ho nevážia. Niektorí ľudia ho vtedy odmietli, nepreukázali mu úctu a neprinesli mu dar. Ich previnenie je však oveľa hlbšie. Svojím neúctivým správaním sa nielen, že previnili voči Saulovi, ale, a čo je oveľa závažnejšie, voči Bohu, pretože Boh ustanovil Saula za kráľa. Takéto správanie nemal Saul prehliadnuť, ale potrestať. Keď neprajníci znevažovali Božie zriadenie, nič neurobil, ani nepovedal, ale tváril sa, že to nevidí. Možno sa to stalo aj nám, že niekto znevažoval Boha, alebo sa vysmieval z veriacich, a my sme ostali ticho alebo sme sa tvárili, že sme nič nepočuli. Možno sme sa tak zachovali zo strachu, alebo sme sa nechceli nikoho dotknúť, alebo sme nechceli pokaziť dobrú atmosféru. Keď sa deje niečo, čo nie je správne, nemáme zostať ticho. Voči tomu, čo je nie správne, sa máme ohraďovať. Neznamená to, že máme človeka s iným názorom napadnúť, ale ani nemáme zostať pasívni, keď je potrebné zastať sa pravdy. Aj v kresťanskom kruhu sa máme navzájom napomínať. Apoštol Pavol napomenul apoštola Petra, keď urobil niečo, čo nebolo správne. Píše sa o tom v liste Galatským: „*Ale keď potom Kéfas prišiel do Antiochie, osobne som sa postavil proti nemu, lebo si zaslúžil pokarhanie. Prv totiž, ako prišli niektorí od Jakuba, jedával s (bývalými) pohanmi. Keď však došli, ťahoval a oddeľoval sa, lebo sa bál tých, čo boli spomedzi Židov. A spolu s ním pretvarovali sa aj ostatní (bývalí) Židia, takže ich pokrytectvo zachvátilo aj Barnabáša.*“ (2, 11-13) Peter sa zo strachu správal pokrytecky, a tak bol pre iných zlým príkladom.

Bratia a sestry, strach a obavy, ktoré povstávajú v nás, nás môžu opantať natoľko, že urobíme to, čo nie je správne. Napísané je: „*V láske nieto strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach, pretože (príčinou) strachu sú úzkosti pred trestom, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske.*“ (1 Jn 4, 18) Boh sa k nám s láskou skláňa a vedie nás aj vtedy, keď strach v nás víťazí. Dôverujme Bohu a prosme Ho o to, aby Jeho láska víťazila nad našimi slabosťami. Počúvajte Božie slovo a uplatňujte ho vo svojich životoch každý deň. Amen.

*Vypočujme si slová vyslania, ako sú zapísané v knihe Príslovia v 29. k.:*

„*Strach pred ľuďmi kladie osídlo, ale kto dúfa v Hospodina, bude chránený.*“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Amen.